

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אברהם (חיימי) גרובר ז"ל

בן יהודית ושולם

נולד בכפר מסיוף

בחודש חשוון תרפ"ד, אוקטובר 1924

התגורר בתל אביב

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ז באייר תש"ח, 5/6/1948

נקבר בבית העלמין פתח תקווה

חלקה: ד שורה: 01 קבר: 21

בן 24 בנופלו

קורות חיים

בן יהודית ושולם, נולד בחודש חשוון תרפ"ד (אוקטובר 1924) בכפר הגדול מסיוף (יישוב של כ-120 משפחות יהודיות) בחלק הרומני של מחוז מרמרוש. בגיל רך נתייתם מאמו ונתחנך בבית דודתו. הוא למד בבית-ספר עממי וב"חדרים", חונך בילדותו על תורה ויראת-שמים, אך בנערותו הפר את מסורת המשפחה ובלי הסכמת אביו ותוך ויתור על תמיכתו הלך ללמוד סריגה בבית-ספר מקצועי של ה"ג'וינט" בסיגט, בירת המחוז. שם סיים שלוש שנות לימוד והתחיל לעבוד בשכר זעום, ולא פעם עבד גם שעות נוספות כדי שיוכל להפריש משכרו גם למתן צדקה לעניים הרבים. כאשר פרצה מלחמת-העולם השנייה הוחזר האזור לשלטון הונגרי, שהציק ליהודים עוד יותר מאשר השלטון הרומני. בשעת גירוש היהודים חסרי הנתיונות ההונגרית לגליציה ולאוקראינה, היה חיים-אברהם מוליך איתו את חבריו לתחנת-הרכבת כדי להגיש למגורשים מים לשתייה ופירות ולעודדם. הוא עבר לעיר מונקאץ' ואירגן קואופרטיב לסריגה,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שהיה בו המנהל המקצועי. בשעות הפנאי היה סר לבית-המדרש ולומד תורה ובשבתות היה הולך לשולחנות של אדמו"רים או לפגישות צעירים ציונים. עם כל ציונותו ואורח-חיוו ברוח הזמן הוסיף ללכת בדרך החסידות ולפני התקשרות בעסקים היה מגיש "פתקאות" ו"פדיונות" לאדמו"רים, כמנהג אבותיו. חיים-אברהם הביא למונקאץ את אחיו הצעיר והכניסו לעבודה. לפני השתלטות הגרמנים על הונגריה הצליח להגיע לבודפשט ברכבת האחרונה שבה הותר ליהודים לנסוע וקיבל עבודה בבית-מלאכה גדול של נוצרי, הצטיין בכושר ובידיעה ובעל המפעל השיג לו תעודות של נוצרי "ארי" ושיחררו מגיוס כעובד חיוני. סמוך לסוף המלחמה גויס לשירות צבאי בעורף. אחרי מפלת הגרמנים ביקר בכפר הולדתו וגילה שמכל משפחתו שרד רק אח אחד, שחזר הביתה ואחות בשבדיה. עם אחיו יצא לגרמניה והקים מצבה על קבר אחות שמתה סמוך לשחרור. הצטרף לקיבוץ של "הפועל המזרחי" בפלדאפינג ושימש בו מזכיר-חוץ וגם שם הירבה לעזור לפליטים. בשנת 1947 קיבל רישיון עליה, עלה לארץ והחל לעבוד במקצועו בתל-אביב. את ערביו ושבתותיו הקדיש לאימונים ב"הגנה". לאחר זמן הגיעו גם אחיו דרך קפריסין ואחותו משבדיה. לפי ידיעות בלתי- ברורות נשלח מטעם ה"הגנה" לתפקיד בנתניה ועבד שם בליטוש יהלומים. בפגישות עם בני מקום-הולדתו עוררם להקים מזכרת ליהודי מרמרוש, ובייחוד לרבי מוישאו.

בראשית מלחמת-העצמאות התייצב לשירות מלא בחטיבת "אלכסנדרוני". השתתף בקרבות רבים ובאחרונה בקרב לכיבוש קאקון, ביום כ"ז באייר תש"ח (5.6.1948). באמצע ההתקפה נפגע מכדור בחזהו וכשבאו לפנותו אחרי שעתיים עוד הספיק לומר: "כבר מאוחר - אל תגלו לבני משפחתי". חיים-אברהם נפטר בבית-החולים בילינסון והובא למנוחת- עולמים בבית-הקברות הצבאי בפתח תקווה.